

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13.12.1985, sp. zn. 4 To 514/85, ECLI:CZ:KSBR:1985:4.TO.514.1985.1

Číslo: 41/1986

Právní věta: Mladistvý, který neukončil povinnou školní docházku (§ 34 odst. 2 zák. č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol) a nemohl proto ani uzavřít pracovní poměr (§ 11 odst. 1 zák. práce), se nemůže dopustit trestného činu příživnictví podle § 203 tr. zák. a to ani tehdy, když neplní povinnosti vyplývající z učebního poměru.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 13.12.1985

Spisová značka: 4 To 514/85

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Mladiství, Příživnictví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 203 65/1965 Sb. § 11 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41/1986 sb. rozh.

Mladistvý, který neukončil povinnou školní docházku (§ 34 odst. 2 zák. č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol) a nemohl proto ani uzavřít pracovní poměr (§ 11 odst. 1 zák. práce), se nemůže dopustit trestného činu příživnictví podle § 203 tr. zák. a to ani tehdy, když neplní povinnosti vyplývající z učebního poměru.

(Rozsudek krajského soudu v Brně z 13. 12. 1985 sp. zn. [4 To 514/85.](#))

Krajský soud v Brně k odvolání mladistvého P. H. a jeho obhájce zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. napadený rozsudek okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 24. října 1985 sp. zn. 1 T 336/85 a mladistvého podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil obžaloby pro trestný čin příživnictví podle § 203 tr. zák., jehož se podle obžaloby dopustil tím, že od 3. ledna do konce června 1985 v Jihlavě a ve Velkém Meziříčí svévolně nenavštěvoval učební poměr v SOU Jihlava, potuloval se po okresech Jihlava a Žďár nad Sázavou a nechal se živit rodiči, kteří mu v domnění, že řádně dochází do učiliště, poskytovali stravu a kapesné.

Z odůvodnění:

Mladistvý P. H. byl napadeným rozsudkem uznán vinným trestným činem příživnictví podle § 203 tr. zák. na tom skutkovém základě, že od 3. 1. 1985 nejméně do konce měsíce června 1985 vyjma doby od 18. 3. 1985 do

15. 4. 1985. kdy byl práce neschopen, svévolně nenaštěvoval učební poměr, potuloval se s nechal se živit svými rodiči, kteří v domnění, že do učiliště řádně dochází, mu poskytovali denně kapesné a stravu. Soud prvního stupně mu uložil trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu jednoho roku.

Proti rozsudku podali odvolání mladistvý a jeho obhájce a namítají v něm, že mladistvý byl neprávem uznán vinným, poněvadž mladistvý vzhledem ke svému věku nemohl uzavřít pracovní poměr a nemohl mít tedy vlastní příjem ke své obživě. Odvolání se domáhá zproštění obžaloby.

Krajský soud po přezkoumání napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. shledal, že odvolání je důvodné.

Soud prvního stupně provedl dokazování a podle jeho výsledku zjistil, že mladistvý po ukončení ZDŠ nastoupil do 2 učebních poměrů postupně, přičemž v druhém učebním poměru postupně, přičemž v druhém učebním poměru od

3. 1. 1985 do učiliště nedocházel, rodičům doma však předstíral, že se řádně učí, nechal se od nich nejen živit, ale rodiče mu poskytovali denně kapesné ve výši 10,- Kčs a stravu. Mladistvý dovrší věk 16 let dne 13. 9. 1985. S ohledem na zákonem stanovenou desetiletou povinnou školní docházku (§ 34 odst. 2 zák. č. 29/1984 Sb.) mladistvý v kritické době, po níž je trestně stíhán, měl povinnost docházet do učebního poměru. Nelze však dovodit, že měl povinnost uzavřít řádný pracovní poměr, když je osobou, která s ohledem na ustanovení zákoníku práce nemůže sama řádný pracovní poměr uzavřít. Nelze tedy mladistvému vytýkat, že nebyl v řádném pracovním poměru a že se nechával vydržovat rodiči, poněvadž ti mu poskytovali bydlení, stravu a další péči na podkladě ustanovení zákona o rodině o povinné vyživovací povinnosti. Mladistvý tedy svým jednáním nenaplnil objektivní znak skutkové podstaty trestného činu příživnictví podle § 203 tr. zák., že by se soustavně vyhýbal poctivé práci a dával se někým vydržovat. V případě mladistvého však i soud prvního stupně zjistil, že mladistvý doma vykonával běžné domácí práce přiměřené jeho věku a že navíc o sobotách a nedělích pomáhal svému otci při stavbě chaty. Z těchto důvodů, na které soud prvního stupně nevzal zřetel, nemohl napadený rozsudek obstát. Proto krajský soud z podnětu odvolání mladistvého a jeho obhájce zrušil napadený rozsudek a na podkladě jinak dostatečně zjištěného skutkového stavu věci rozhodl sám ve věci, že mladistvého obžaloby zprostil.